

A

1996

vii.

In exequiis defunctorum.

HALOT TEME- teskorra valo

E N E K E K.

Azoknak kedvökert kik illyen utolso fûkseg-
ben folgalnak, õsve fedegertettek,
es ki bocsattattak.

Mastan nyobban Corrigaltatott.

1218.

Hebr. 9. 27.

*Elvegezet dolog hogy az emberek egyßer meg
ballyanak, az utan itilet lesßen.*

DEBRECENBEN
Nyomtatta Lipsiai Pal, M. DC. VI.

Ecclesiastici 7. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua, & in aeternum non peccabis.

Ibidem cap. 30.

Melior est mors quam vita amara, & requies aeterna, quam langor perseverans.

Augustinus de Disciplina Christiana.

Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies.

Serò parantur remedia cum mortis imminet periculum.

A Z Hal
Aminder
leirül fogv
kartak fokf
porat valan
vegezetre
ebben irn
viselnek-is
nak, hogy
asokrol n
ntesekböl
keppen ter
yekedven
ket az ki o
geny nem
moniaban
llyeket me
na ofstaf,
Prædicall
Mellyek k
Az ember
lami fokor
Olvashatz
len. Azt
metes nem
mint præ
balgarago
köztünk e
tudos emb
azokat ez

ELŐL I A R O R Ö V I D

Befed.

AZ Halottaknak eltemetéseben nem minden nemzetek mindenkoron, es minden helyen egy szokást követtenek eleitől fogva. Mert nemelleyek halottjokat az földben tartak sokféle Ceremoniaval: Nemelleyek meg egettek, es az porat valami edenyben főttek, es azt tőttek el: nemelleyek vegezetre halottjokat vizben vetettek: mely szokásokrol bővebben írnak az Historicusok. Sőt az kik Keresztien nevet viselnek is, ebben nem mindenkoron egy törvent tartottanak, hogy az hiveknek Christus fületése előtt való rend tartásokrol ne folyjak. Elein általan fogva az Apostoloknak intésekből el hagyva sok Poganyi szokásokat, igen egy igűkeppen temetköztenek. Annak utanna az Papistafágh nevedven ebben is az Ceremoniak nevedtenek: melyeket az ki olvasni akar megtalál R. Bell: Tom. 1. Az mi fejeny nemzetünknek nagy része Isten kegyelméből, ez Ceremoniában nemelleyeket az több Papistafággal le tőt, nemelleyeket meg megtart, ugymint harangozást nehöl, alamifna oktatást, melynek része általan fogva az Tor, Eneklest, Prædicallást, nagy koporso emeléseket es egyeb ez felet. Mellyek között ki legyen jó s ki nem, en it nem vizsgálom. Az emberek semmit nehezben nem szenvednek, mint ha valami szokot dolgot, ha az binten nem jó is, valaki improbal. Olvashatz valamit nemelleyik felől, Lamb. Dan: R. Bell: ellen. Azt mondhatom ha bannyak is nemelleyek, hogy ha temetes nem volna, Mestert es deakot nehezben tartának: mint prædicatort ha keresztelés, es eskütes nem volna, oly balgatagok az emberek. Azert miért hogy Temeteskör mi közöttünk enekelnek, az minemű eneket akkorra irtanak, tudos emberek, mi ulta az Ecclesia kezdetet reformaltatni, azokat ez könyben főttem, hogy azok egygűt leven az De-

aklag effele folgalatba elheffen velek. Az autorok uveket
 el nem titkoltam volna, de kevesnek tudhattam meg az kik-
 nek az vers fejekben nintsen, mellyeket külön meg jegyze-
 ni nem fűkseg volt. Itilem hogy egy-is nintsen igen regi
 benne: mert az Papistafagban Deakul mondottak officium
 defunctorum, az Soltart. Tovabba talaltam meg ezek kívül
 többet-is jól lehet igen keveset: de en-nekem elegnek tetze-
 nek ezek. Es ugyan kevannam ha immar nem többitenek.
 Östottam három refre: Az elsőben vadnak az mellyeket az
 halottas haz előtt szoktanak mondani. Az másodikban mel-
 lyeket az halot ki vitelkor. Az harmadikban az mellyeket
 az sir fölöt. De ez östas nem oly köteles, hogy változas
 nem lehetne benne, mely az Cantoroknak ekessegen áll.
 Legy egészenben jó enekes. Debreczenben Pünköszt hav. 12
 napjan, 1598.

E. S. U.

Emericus ? Uffalvi

HALOT

H

Melybe

Simeo

29. Nunc

30. Quia

31. Quod

32. Lume

In qu

Ecclesia:

ionem su

icum isto

n Ungari

Pre

M^E
ne

Sancte &

Ps^o vit

mine u

puli tui. O

brofa mort

cum sis tot

Hogy

ENEKEK.

ELSŐ RESZ.

Melyben vadnak azok, az mellyeket az halotnak föl
vetele előtt szoktanak mondani.

Canticum Simeonis ex Luc: 2.

Simeon accepit Puerum Iesum in ulnas suas, & benedixit Deum & dixit:

29. *Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum, in pace.*

30. *Quia viderunt oculi mei salutare tuum.*

31. *Quod parasti ante faciem omnium populorum.*

32. *Lumen ad revelationem gentium gloriam plebis tuae Israel.*

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Minister
Ecclesiae: sequentes duos Chorus decantat. Quibus Minister Ora-
tionem subjicit respondente Choro, Amen. Porro Latine can-
ticum istud hoc loco inserere placuit, donec convenienti melodia
in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Precatio, ut Deus à morte æterna defendar,
ex Matthæi Philadelphiensis Græca oratio-
ne sumpta.

Media vita in morte sumus. Quem quærimus adiutorem; nisi te Domi-
ne; qui pro peccatis nostris iuste irasceris, Sancte Deus, Sancte fortis,
Sancte & misericors salvator, amare morti ne tradas nos, Amen.

Hanc præcationem Alardus Amstelredamus sic ex
Græco expressit.

In ipso vita medio mors dominatur. Ecquem igitur tandem quæramus, nisi te Do-
mine unicum vita authorem? Ne queso in malum memineris peccatorum Po-
puli tui. O Sancte Deus: O Sancte fortis: O Sancte immortalis: neque in tene-
broso mortis tartara animas nostras, opus & imaginem immense bonitatis tuae
cum sis totus misericors, ejicias; aut profliges, Amen.

KÖNYÖRGES.

Hogy Isten örök halaltul oltalmazzon: Mattheus Philadelphus
Görög oratiojabul vetetet.

A ;

Az

AZ mi életünknek közepötte, halaltul környül vetet-
tünk, kit mi keressünk segedelmül, ki minket vigaz-
tallyon, csak tegedet Uram, ki mi bűneinkert iga-
zan most mi reánk meg haragudtal: Szent aldott Ur Isten:
Szent erős Ur Isten: Szent idvőzítő irgalmas Urunk, oh
örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkert gonoszul el ves-
nünk, de mi halalunknak idejen legy mi nekünk nagy sege-
delmünk, irgalmaz nekünk.

M A S.

Esaías 64. reféből, az örök életnek dicsőffegerül, bizo-
nyos halál után.

Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg kel halnunk, de
hiszünk hogy örök életre ismet mind feltamadunk,
mert te vagy életünk te benned halalunk, te vagy fel-
tamadásunk.

Soha sem nem latta fül es nem halotta, embereknek sive
gondolattya azt megh sem gondolhattya, mely nagy dicsőf-
seget az Ur Isten főrzöt, az útét feretőknek.

El törli az Isten köny-hullatásinkat, es el ravoztattya
mi tőlünk mi keferűségünket, mert banat nem leßen, fay-
dalom sem leßen, csak nagy dicsőffeg leßen.

Holot Uralkodik az Atya Ur Isten, az ű aldott dicső
fent Fiaval, az mi Urunk Christussal, sent Lelek Istennel
mind egy hatalomban, mind örökkön örökke.

M A S.

Az holt ember föl allapattya felől.

MEg szabadultam már en az testi halaltul, es meg me-
nekedtem minden nyavalyaimtul bűntől az halaltul
ez csaldard vilaghtul, az örök karhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es testemet
hagyom ű annyának ez földnek, ez vilagot pedig az en fe-
leimnek, es az benne előknek.

Azte

Az testi
latatlan örök
tus meg ferz

Nincsen m
vilaghtnak, fe
zeknek hat

Az attya
rt kedvebe
leben, az ör

Dicsőffeg
meg valto F
tenseg az ör

AN

NE eml
inkna
adnak kedv

AZ

FEjenki
eletünk
oragban a

Azt jól
bol minnya
ne esünk,

Testünk
gya mi el n
mert miko

Ezt így
oraban ű e
lagbol vig

AZ mi életünknek közepőtte, halaltul környűl vetet-
tünk, kit mi keressünk segedelműl, ki minket vigaz-
tallyon, csak tegedet Uram, ki mi bűneinkert iga-
zan most mi reánk meg haragudtal: Szent aldor Ur Isten:
Szent erős Ur Isten: Szent idvőzítő irgalmas Urunk, oh
örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkert gonosul el ves-
nünk, de mi halalunknak idejen legy mi nekünk nagy sege-
delmünk, irgalmaz nekünk.

M A S,

Esaías 64. reféből, az örök életnek dicsőfegerűl, bizo-
nyos halál után.

Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg kel halnunk, de
hiszünk hogy örök életre ismet mind feltamadunk,
mert te vagy életünk te benned halalunk, te vagy fel-
tamadafunk.

Soha sem nem latta fűl es nem halotta, embereknek sive
gondolattya azt megh sem gondolhattya, mely nagy dicsőf-
seget az Ur Isten főrzőt, az űtet feretőknek.

El törli az Isten köny-hullatafinkat, es el tavoztattya
mi tölünk mi keferűsegűnket, mert banat nem lešen, fay-
dalom sem lešen, csak nagy dicsőfleg lešen.

Hólot Uralkodik az Atya Ur Isten, az ű aldor dicső
fent Fiaval, az mi Urunk Christussal, sient Lelek Istennel
mind egy hatalomban, mind örökkön örökke.

M A S.

Az holt ember fól allapattya felől.

MEg szabadultam mar en az testi halaltul, es meg me-
nekedtem minden nyavalyaimtul bűnről az halaltul
ez csalard világhtul, az örök karhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es testemet
hagyom ű annyának ez földnek, ez vilagot pedig az en fe-
leimnek, es az benne előknek.

Az te-

Az testi
latatlan örök
us meg ferz
Nincsen m
vilaghtnak, fe
zeknek hat

Az attya
rt kedvebe
leben, az ör

Dicsőfleg
neg valto F
tenleg az ör

AN

NE eml
inkna
dnak kedv

AZ

FEjenkit
eletünk
oragban a

Azt jol
bol minnya
ne esünk,

Testünk
gya mi el n
mert miko

Ezt igr
oraban ű e
lagbol vig

Az testi halálból megyek örök életre, és megh mörd-
hatatlan örökre dicsősségre, kit kezdettől fogva az Chri-
stus meg szerzet, az ű benne bizoknak.

Nincsen már hatalma en raytam az ördögnek, ez csalárd
világhnak, sem az kegyelen bűnnek, mert Christus el ronta
ezeknek hatalmat, az ű bent halálával.

Az atya Istennek vagyok en szerelmében, az ű bent fia-
ért kedvében kegyelmében, relessé tót engem minden ördö-
kében, az örök dicsősségben.

Dicsőség te-neked örök Atya Ur Isten, es tiszteleg neked
meg valto Fiu Isten, tellyes bent Haromság egy bizony I-
stenleg az örök dicsőségben.

ANTIPHONA, PRO REMISSIONE
Peccatorum.

NE emlekezzel meg Ur Isten az mi bűneinkről: se atya-
inknak vetkekről: ne aly bossút mi raytunk bent Fi-
adnak kedvejert.

AZ HALÁLROL, ES AZ UTAN VALO
dicsőségeről.

Nota: Emlekezzünk mi keresztyen nepek:

FEjenkint mi erről emlekezzünk, hogy mi legyen vege
életünknek, ez világon meg nem maradhatunk, meny-
országban azért igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizonyval meg kel hálnunk, ez világ-
ból minnyajan ki kel málnunk, de kétségben mi azért ne es-
ne esünk, mert Istenhöz menyben fel vitetünk.

Testünkben es lelkünkben vigyazzunk, Christus mond-
gya mi el ne aludgyunk, kiseretben hogy mi ne járulyunk,
mert mikor ju azt mi nem tudhattuk.

Ezt így mondgya Christus bent Mathenal, velhetetlen
orában ű el jár, mindenkoron azért kefék legyünk, ez vi-
lágól vigan el ki mulyunk.

Kesítjük mi halálra magunkat ; vigyazásban és jmad-
kozásban, hozza véli Christus mi lelkünket, fent Atyának
eleibe véli.

Beajánlja az ű fent Atyának dicsekedik az mi hű lel-
künkkel : azok ezek kikert en meg holtam, fent veremvel
kiket meg váltottam.

Lelkünk nekünk testünkben ki mulik, Ur Istennel örökke
nyugosik, Christus Iesus kezeben tartatik, itiletre fenyes-
fen adatik.

Testünkben mi minnyajan föl tamadunk, Ur Istenben
nagy vigan nyugosunk, befedere terdet fejet haytunk,
es ű neki örökke udvarlunk.

Szebbek lelkünk minden viragoknál es dragabbak min-
den aranyaknál, mikent az Nap fenlik az mi testünk, Ur
Istennek finenek előtte.

Az fentekkel dicsirjük az Ur Istent, Angyalokkal fent
Martiromokkal, minden nemzetbeli sok fentekkel, dicsi-
retben ű neki ezt mondgyuk.

Szent Ur Isten, Szent erős Ur Isten, foghatatlan aldot
fent Ur Isten, dicsírtessel az te fent Fiaddal, Szent Lelek-
kel örökkön örökke.

M A S.

Szent Iánosnak 17. resekéből az örök életéről.

AZ örök élet mi legyen, Iesus Urunk nagy sepen-megh
tanit az fent Iános által, Irafának tizenhet resekében.

Ez ugy mond az örök élet, hogy meg ismerjenek teged
elő örök Atya Istent, s-kit el bocsátal az Iesus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent es az ő fent Fiát
finről finre latni, az mely latas ez földön kezdetik.

Azok lattyak pedig Istent, az kik hífnék az ő fent Fia-
ban, Ur Iesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

Ez vegre mondgya az fent Pál, mostan lattyuk az mi I-
stenün-

tenünket,
yuk.

Mert em
a soha, min

Azert az
dicsőítes

Fenlik m
sillagh, es

Ez reme
en, minden

Dicsírte
mind egy l

O H t
elte

us egy id
Mit űz

torgalmat
Csak fo

teghen es
agokban.

Tudod
aban lelke

ezik.
Im az

njomor
Dög-h

eha ma
Meg f

e vetott

stenünket, mint külső tükörben, de akkoron sinről sinre lat- 4
tyuk.

Mert ember semmel nem latta, sem hallotta sem gondol-
ta soha, minemű nagy jokat, Isten főzöt útét szeretőknék.

Azert az örök életben, az mi testünk halhatatlan lehen,
dicsőílegyes lehen, lelki lehen es örökke lehen.

Fenlik mint az fep fenyes nap, vilagoskodik mint az fep
csillagh, es a fenyes, Angyal, az mi edes Atyánk Országában.

Ez remenségbé voltanak, az Adamtul fogva mind eddig-
len, minden Keresztyenek, mi-is azert ugyan ebben legyünk.

Dicsirteffel Atya Isten, fent Fiaddal Ur Iesus Christussal,
mind egy hatalomban, fent Lelekkel mind örökke Amen.

M A S

Vigyazafra valo intes.

OH te meg halando emberi nemzetseg, ez vilagban
eltesd mely igen vesetseg, ha te-neked nem kel Chri-
stus egy idvőssegh.

Mit üzöd oly igen ez árnyek vilagot, mit követed testi
sorgalmatosfogod, miért nem hagyod el az sok csalardsagot.

Csak foglalatos vagy hivsagos dolgokban, az sok rebes-
seghben es robzodasokban, külömb külömb-fele sok gonos-
sagokban.

Tudod hogy az halál raytad uralkodik, nem tudod mely o-
raban lelkesed ki visik, valamikent eltesd tudgyad meg ker-
dezik.

Im az Ur Istennek raytad nagy ostora, külső ellensegnek
önjomorgatasa, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög-halálnak merge raytad latod vagyon, mit tudsz ben-
ne ha ma lelkesed el ki mullyon, Isten eleibe samadafra allyon.

Meg sem ismered meg te állapotodat, nagy vak merősé-
gre vetetted magadat, mit csudalod tehát Istennek bossuját.

B

lay

Iay az te eleted olyan mint az viragh, năgy hamar meg
hervad meg farad es meg af, ily hasnot ad neked ez vesen-
dô vilagh.

El mulik mint arnyek ember à te napod, mint à füst à para
eleted ha latod, egy sem pillantasba hogy ha elb nem tudod.

Ebredgyel fel immar magad vedd esedbe, hadd el bűnei-
det ely jambor eletbe, Isteni felelembe hitbe remenlegbe.

Nagy örömmel keűly az Chrstus napjara, mikor el jő
hozzad az te halalodra, vigan varjad ôtet szabadulasodra.

Mert minden inségből akkor ki ment teged, igert bol-
doglagod meg adgya te neked, ha ô benne lefen hited re-
menseged.

Halalod orajan hijad segitsegre, lelkedet ajanlyad hatal-
mas kezeben, hidgyed teged vifen örök dicsőségben.

Kerjük azért mi-is mi idvözítőnket, halalunk idejen el
ne hadgyon minket, de adgya mi nekünk örök életünket.

Dicsirteffel Atya mindenható Isten, es az te fent Fia
veled egyetemben, es f. Lelek Ur Isten mind örökke Amen.

M A S.

Az halálról való emléköztetes.

Batizi Andrase.

EMber emlékezzel az somoru halálról, emlékezzel az ha-
lálról rövid orjarol, Emlekőzzel emberi allat ingyen
majd megkel halnod.

Ember el változik mint az mezei virag, holval reggel
meg viragzik estve el hervad, Emlekezzel emb :

Mezirelen jöttel az te Anyad meheből, földből lettel föld-
de is meg ingyen majd el változol, Emlekezzel emb :

Senki azt nem tudgya holot lefen halala, az oráját az ide-
jet senki meg nem tudhattya, Emlekezzel emb :

Azert vigy azzatok mint az Chrstus meg mondta, mert
nem tudgyatok hogy ha reggel avagy estve lefen, Emlekez-
Az

Az Chrstu
varjak meg ne
Azert fűk
gan halalunk
allat ingyen n

Az halaln

Llik nekün
igyünk ,
örök idvö

Az mint
eppen . alha
kegyo kepbe

Tiltot far
kezek , az
farmazek.

Harom fe
halala , ma
halal kenny

De mi ra
nekünk igi
gyot ördög

Noha te
kodik raytu
tal mert m

Ez reme
meben biz
tüzere han

Hidgyü

Az Christus az élet és ő az föl tamadas, az kik
varjak meg nem csalatkoznak, Emlekez :

Azert búkség nekünk ezekről emlekeznünk, varjuk vi-
gan halalunkra az Istennek fent Fiat, Emlekezzel ember
allat ingyen mayd meg kel haldod.

M A S.

Az halálnak eredetiről, es abból való ki menekedésről.

N O T A I A.

Emlekezzünk mi keresztyen nepek:

ILlik nekünk erről emlekeznünk, mikent jutot halálra mi
igyünk, es mint lehet ki menekedesünk, szabadfagunk
örök idvőségünk.

Az mint írja Moises könyvben, első ember teremtetet
eppen. alhatatos es fentseges testben, de meg csala ördög
kegyo kepben.

Tiltot fanak gyümölcsében evek, az Istennek ellene vet-
kezek, az halálra ott köteleztetek, mi reánk-is halál úgy
farmazek.

Harom fele halál reánk álla, egyyk az bűn lelkünknek
halála, másik az mi testünknek halála, harmad pedig örök
halál kenya.

De mi raytunk Isten könyörüle, Áffony magvat hogy
nekünk igire, lün az Christus Áffonnak búlótte, ki az ki-
gyot ördögöt meg tóre.

Noha testi halált meg kostolunk, mely az bűnert ural-
kodik raytunk, de az örök halál nem halalunk, Christus al-
tal mert meg szabadultunk.

Ez remenleg hafnal csak azoknak, kik Christusnak erde-
mében biznak, hitetlenek halálban maradnak, az pokolnak
tüzere hanyatnak.

Hidgyünk azért az Iesus Christusban, kerjük útét tar-

B z

tsón

gaitunkben, fent Attyanak vigyen orfagaban, di-
csirheifunk örök bodogfagban.

M A S-

Az halakra menő ember föl előőr : az után az mellette vigyazok,
kik annak bodog ki-mulafat kívannyak,

N. K. T.

AZ Ur Istennek jó akarattyabol, fent igijenek hallasza-
bol, erettem en idvőflegemről, kiből vig az en lel-
kem, nem rettőg semmit az pokolbeli ördőgtől, mint
ki meg fostatot, minden erejetől.

Te ez vilagot igen fanad, fent halaloddal kit meg valtal,
az halalt nekünk hogy meg rontad, lelkünket meg nyugo-
tad, es fent Atyadnak kedveben jutatad, feles ez vilagon
mint Prædicaltatad.

Az en testemből ki öltözöm, az földnek ötet mar ajan-
lom, az itiletre meg fel vesem, kit meg eppit az Isten, az
en semeimmel es ötet meg latom, ezen állapotban it az
kiben voltam.

Mar közzületek en ki megyek, magas menyorfagban
fel megyek, reghi Atyakkal egygút lesek, nagy vigafag-
ban elek, es az itiletre ismeg fel tamadok, ezen testemben
ugyan ti veletek.

Vigan megyek Ur Isten hozzad, mert en hitem nez csak
te read, meg ne utallyad az te folgad, kit igazgat fent Fiad,
ki által mi nekünk, ajánlad te magad, es fent orfagodnak,
örök birodalmat.

Az en halalom csendesfalom, bűneimből meg sabadu-
lasom, kikert meg holt az en Christusom, ő maga bizon-
sagom, leken az utolsó napon tamadasom, es itilet után
örök vigafagom.

Mert el mulando mind ez vilag, kiben életünk mind az
virag, kit ha meg fűt az Nap el hirvad, mindenestől el fa-
rad,

rad, de az ig
Christus örök

Kerünk Ur
fent Orfagodba
ki ontad az te
stedet.

Legyen dic
nak, az fent Le
es az mennyei
minket haza v

M
Melyben

1. Cor. 15

EMlekőzz
lyunk te
tűnknek

Az fent in
testünket,
regen Pogan
Hidgyük
mint meg m
uy életre Ch

Mind Ad
stusban ugya
sunk, ő után

Christus
parancsolatt
tetik Angya

rad , de az igazság örökre meg marad , mert csak az Ur 6
Christus örök világosság.

Kerünk Ur Isten mi tegedet, az te fiadat hogy be vigyed,
szent Országodban legyen veled , mert vallotta hitődet, kiért
ki ontad az te szent veredet , es főrnnyü halálra adad szent te-
stedet.

Legyen dicsíret az Atyának , vele egyemben szent Fia-
nak, az szent Lelekkel mi Urunknak , kit az Hívek imadnak,
es az mennyei szent Angyalok folgálnak kit az bódogságra
minket haza varnak,

M A S O D I K R E S Z.

Melyben vadnak azok , mellyeket főktnak
mondani halot ki vitelkor.

1. Cor. 15. Az fel tamadafrol, es itilettel intetünk ele-
tünknek meg jobitására.

E Mlekőzzünk mi keresztényen nepek , hogy megh hal-
lyunk testünkben verünknek , uy eletet vísellyünk el-
tünknek, ki-mulasat varjuk mi lelkünknek.

Az szent iras vigasztal bennünket , ne gyötörjük föntelen
testünket , ne sírassuk ugy az halottakat , mint Poganyok
regen Poganyokat.

Hidgyük Iesust erettünk hog meg holt, fel tamadot ugy
mint meg monta volt , azonkepen az bűnnek ki meg holt,
uy eletre Christussal ez fel költ.

Mind Adamban mindnyajan megh holtunk , az Chri-
stusban ugyan meg eledünk , mert az Christus első tamada-
sunk , ő utanna miis fel tamadunk.

Christus le fal magas menyországbol , Szent Atyának
parancsolattyabol , mint mennyei jószágok az egből , dicsír-
tetik Angyalok éavabol.

Kik Christusban hit által el nyugodnak , leg előőr azok
fel tamadnak , eleiben vitetnek Urunknak , nagy hirtelen
mihelt el ragattatnak.

Az Ur Christus Országat ajánlja , fent Attyanak azt
mikor adgya , ellensegít hogy mind meg birandgya , es
hatalmasságat el rontandgya.

Keresztyenek mind fel serkennyetnek meg lassatok hogy
ne vetkezzetek , fent irasra igen sielsetek , hogy ne legyen
hit kívül eletetek.

Ha viseltük Adamnak abrazattyat , Christusnak-is vi-
selyük abrazattyat , az test es ver az Isten országát , nem bir-
hattya semmi vigaságat.

Fel tamadunk mindnyajan itiletkor , es mi mind el változ-
tatunk akkor , az Istennel lesünk mi mindenkor , ez igikre
nezünk mi mindenkor.

Ez igiket az nagy fent Pal írta , hitetlenek ellen tama-
totta , tanusagra mindennek ki adta , kiből nekünk örömet
tamafta.

Dicsirteftek az Attya Ur isten , ő igije az Fiu Ur Isten,
egyetemben fent Lelek Ur Isten , fent Haromság egy bizo-
ny Ur Isten.

Könyörges : hogy Isten , mivel hogy bizonynyal meg
halunk , jo meg halast adgyon.

Nota : Iert temessük el az testet.

ADgy idvölleges ki-mulast , Ur Isten es el nyugovast,
testünk ferent jo meg halast , mind holtig adgy igaz
vallast.

Nincs it maradando varasunk , de jövendőrt kel kíván-
nunk , örök eletet csak varnunk , ez remenfeghben ki-mul-
lyunk.

De földön olyan eletünk , mikent az virag kit nezünk,
el változik mi eletünk , koporsóban be tetettünk.

Rotha

Rothadand
künk Istenben
Ertelmünk
Christustul az
Azert telly
hogy ki mull
zekkel.

Senki maga
bizodalomma

De nagy di
fel tamadnak

Ezen test
Christusnak

Semmi far
sen , nehezse

Istennel k
valo ország

Istennel ő
örökke ot ő

Dicsirtef
fent Lelekk

Esaiasnak 2

AZ Iste
lunk ge

Az Esai
Isten őket

Mert is
holtakat ho

Rothadando test enyefik, földé ismég
künk Istenben nyugosik, míg ez világ elvegezik.

Ertelmünk nincs ebből nekünk, mikor vegezik életünk,
Christustul azért intetünk, hogy mindenkor kefék legünk.

Azért tellyes kefélettel, varjuk Christust igaz hittel,
hogy ki mullunk nagy örömmel, be mehefünk bölcs fű-
zekkel.

Senki magat el ne bizza, lelket Istennek ajánlya, nagy
bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben lattya.

De nagy dicsősegek lehen, hiveknek az itéletben, hogy
fel tamadnak ez testben, lefnek az örök életben.

Ezen testel fel tamadunk, ezen kezzel labbal allunk,
Christusnak akkor udvarlunk, régi fenteket meg latunk.

Semmi faratsag testünkben, de mint az Nap fenyes le-
sen, nehezsegünk ot nem lehen, de nag gyorfasagunk lehen.

Istennek kegyelmes fava, hiveket akkor be hja örökke
valo orfagra, az Angyali tarsasagra.

Istennel örökke lefünk, testestül lelkestül elünk, mind
örökke ot örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Dicsirteffel Atya Isten, te fent Fiaddal menyegben,
fent Lelekkel egyete mbenörökkön örökke Amen.

M A S.

Esaiafnak 26. resenek utolso harom verséből: hogy az Istennek
az meg holtakra nagy gongya vagyon.

Nota: Iertemessük el az testet,

AZ Istennek jó voltáról, emlekezzünk mondasárol, ro-
lunk gond-viseleséről, ertsük mit mond halalunkról.

Az Esaia propheta, mindeneknek irvan hadta, hogy
Isten őket nyugottya, kik meg halnak hogy meg tartya.

Mert ismeglen fel tamaftya, erős hittel bizonyittya, az
holtakat hogy fel költi, es orfagaban be víti.

B 4

Ezt

Rotha

de le. inkab magastallyuk, kik az fel tamadaft varjuk.

Ezeket nyugodalomban, be küldi agyas hazaban, es had-
gya hogy nagy örömben, ot nyugodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek be, kaputokat zárjatok be, egy
kevelle tegyetek be, hogy haragom ne mennyen be.

De csak egy keves ideig, lestek egy fem pillantásig, az
mig haragom el mulik, mind ot nyugodgyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, mayd megh indul nagy e-
reje, es az földön lakozokra, mayd fal kemény itéleti.

Kivel az ő ellensegit, el vesti hitetlensegert, de meg tar-
tya az ő nepet, benne valo bizodalomert.

Többe az föld az ő veret, el nem reyti az ő testet, de I-
sten az ő eletet, ismeglen meg adgya lelket.

Nagy vigasag ez mi nekünk, mikor földben temette-
tünk, mert ismeglen együt lesünk, Istennel mikoron lesünk.

Az mi meg holt Attyánk fia, bizonyyal Istennek fia, mit
sirunk ha az ő haza, neki csendese nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorusag, az ő dolga csak vigasag,
kerjük hogy örök Igazsag, legyen velünk fent Haromsag.

Adgya nekünk ő fent Lelket, halalunk utan orfagat, lat-
hassuk nagy bodogsagat, örökkön örökke, Amen.

M A S.

Nota: Emlekezzünk mikereftyen: &c.

Tudgyuk azt hogy fejenkent meg kel halnunk, mi lel-
künkkel testünkkel ki mulnunk, ez vilagtul bizonyyal
meg valunk, föld gyomraban tetetven meg romlunk.

Halal kennyá solgdyá mi bűnünknek, sok-kepen kel la-
kolni testünknek, akarattya ez az nagy Istennek, mert elle-
ne jarank törvényenek.

Oka berent Isten cselekedik, semmi hamis tüle nem te-
tetik,

tetik, az mi testünk-
lannak tetzik.

Mert Istennek v
nem adgya, meg k
finet ugy latnia.

Arra legyen ma
keppen nyerhetün
jo veggel esik az

Siketsegre ne v
kűnket, ertsük me
iras minket.

Az kefület az
fa, eletünknek jo
bizafa.

Le kel vetnünk
gonofsagot, kel k
den tisztasagot.

Bűvölködgys
remenssaggel, ke
mertekletessagge

Ezt nevezi U
vitezseghnek, k
lye vagyon it az

Nem gondol
lettel, maga tar
kemény fivel.

Serkenyünk
az vakfagbol, l

Iőy mi hozz
fent igeretedd
valhasunk teg

Szent Atya

8
tetik, az mi testünk igazan rontatik, noha nekünk meltat-
lannak tetzik.

Mert Istennek vegezet tanatsa, bűnös testnek Országat
nem adgya, meg kel annak ekkeppen tisztulnia, az Istennek
finet ugy latnia.

Arra legyen már nagy gondunk nekünk, idvősseget mi-
keppen nyerhetünk, mert ha ő hozza jól nem késülünk, nem
jó veggel esik az mi dolgunk.

Siketsegre ne vegyük ezeket, ha vesni nem akarjuk lel-
künket, ertsük meg az igaz késületet, az mint tanit az bent
iras minket.

Az késület az poenitentia, minden-fele bűnnek el hagyá-
sa, életünknek joban változása, es szívünknek Christusban
bizása.

Le kel vetnünk az régi Adamot, el kel hadnunk minden
gonoszságot, kel követnünk az artatlaniságot, igazságot min-
den tisztaságot.

Bűvölködgyünk jó cselekedettel, sepek legyünk hittél
remenféggel, kegyességgel egymás szeretettel, józanossággal
mereteletességgel.

Ezt nevezi Urunk vigyazásnak, bent Pal penigh az jó
vitezfeghnek, kit könyörgéssel nyerhetünk maguknak, he-
lye vagyon it az imatásnak.

Nem gondolnak sokan az intészel, más vilagra való késü-
lettel, maga tartoznak ez fizetéssel, meg-is vadnak azért
kemény fível.

Serkenyünk fel hat az bűn almabol, világossúlyunk meg
az vakaságból, hogy ne esünk ki az meny országból.

Iőy mi hozzánk Christus bent Lelkessel, vigasztaly meg
bent ígeretessel, valóságodnak tellyes érdemével, hogy
valhassunk teged igaz hittél.

Szent Atyaddal teged dicsírhessünk, mert csak tiéd
vagyon

vagyon idvőségünk, fent orfagodat közöllyed mi velünk,
dicsőségben hogy veled elhessünk.

HARMADIK RESZ.

Melyben vadnak az Enekek mellyeket
az sir felet szoktanak mondani.

Az halottak csendességnek, es föld tamadának remenyege alatt temettetnek el.

Az szokot nota kívül mondhatni az: Adgy idvőségess ki &c
Ismeg: Istenünkhöz fohazkodvan:

IEr temessük el az testet, kiről ne legyen kétségünk, hogy
az itéletnek napján, fel nem tamad nagy igazán.

Föld es az földből való ő, földé viszontag leendő, de föld-
ből ismeg fel tamad, Urnak favat mikor hallja.

Az ő lelke örökre el, az más világon Istennel ki fent Fi-
anak általa, őtet bűnből meghi váltotta.

Az ő nagy nyavalyasága, jutot immar bodogságra, ha vi-
felte Christus igáját, az halál neki nem arthat.

Lelke csendességben nyugdik, teste az földben aludik,
honnan itélet napjára, fel tamad nagy vigaságra.

Itt volt ő nagy felelemben, de ott leszen csendességben,
örökre való örömben, es hatalmas fenséggben.

Ier hadgyuk itt őt alunni, Christus Iesusban nyugodni,
es forgalmatoson vigyazzunk, mert nekünk-is meg kel hal-
nunk.

Erre Christus adgyon erőt, ki verevel minket ki vót, az
veszedelmes pokolból, es az veghetetlen kínból.

Ő mi túlünk dicsírtelessék, örökre magasztaltassék, egye-
temben az Atyával, es fent Lelek Ur Istennel.

M A S.

Pœnitentia tartasra való intes.

EMlekezzel elő ember, neked föl az holt ember, ne csu-
dalkozzal most en raytam, ki vagy en voltam, tegnapi
napon

napon en el

Azt jól t

nyavalyas l

meg nem jo

Hadgy b

magadat er

engettek, h

Ne halaf

lálnak ő ora

éollittya, n

Nam jo

fualkodek ő

meg kíván

Az gaze

temetese m

Lazar Ister

Azert r

terni bűnb

embernek

Róvid e

valyakkal i

fépsege, i

Mint az

igy te ne b

tal nagy jo

Azert

állanod a

kor lelked

Dics

gaftalo fe

napon en eleven voltam , most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg kel halnod, ez világból ki kel mulnod, nyavalyas lehen az te dolgoz, míg első addiglan, eleted ha meg nem jobbitod világban, reketlen lesz bodogságban.

Hadgy beket az kevelségnek, tegedet igen intlek, tekintsd magadat erőtlenségnek, gyarlóságosnak, ez mai napot ha neked engedtek, holnapot meg sem ígertek.

Ne halassd napról napra , terefedet sokára , mert az halnak ó orajat senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen föllitgya , nagy hamar meg kel hálnia.

Nam jól tudod mint lón dolgoz , amaz Iffiu magában, felfuakodek ő dolgozban, gazdagságban, kinek az Isten Lelekét meg kívánja, hirtelen mert ő meg hala.

Az gazdag is am mint jara , az mint fent Lukats írja, temetése mert lón pokolban, oly nagy kenokban, az fegeny Lazar Isten orfágában , be mene nagy bodogságban.

Azert mostan keresztyenek , ti kik ez földön eltek , megterni bűnből felfetek, es jól elletetek , mert igen rövid elete embernek , mint fent lob mond , meg ertetek.

Rövid embernek elete, kit Afony-allat fűle, tellyes nyavalyakkal ideje , minden őfvenye , mint mezőbeli viragnak fepsege , így mulik ember elete.

Mint az arnyek az folyhóban , el fut fel az föllegben, így te ne bizzal eletedben, jó ferencsedben, mert ha má voltál nagy jó egessegeben , holnap lehetz betegsegeben.

Azert úgy ely ez világban , kefé legy minden orában befallanod az koporsóban , vigh legy Christusban, hogy mikor lelkedet kerí markában , ad neki nagy batorfágban.

Dicsirteffel Atya Isten , Fiaddal az Christussal, es vigasztalo fent Lelekkel, minden időben , Adgy nekünk igaz hitet ez világban , mehefsünk fent orfágodban.

PRUDENTII CARMEN
in exequiis.

I Am mœsta quiesce querela,
Lachrymas suspendite matres,
Nulla sua pignora plangat,
Mors, hæc reparatio vitæ est.
Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pulchra volunt monumenta?
Res quòd nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.
Nam quod requiescere corpus,
Vacuum, sine mente videmus,
Spatium breve restat, ut alti,
Repetat collegia sensus.
Venient citò secula, cum jam,
Socius calor ossa revisat,
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gestet.
Quæ pigra cadavera pridem,
Tumulis putrefacta jacebant,
Volucres rapientur in auras,
Animas comitata priores.
Sic semina sicca virescunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cespiti ab imo,
Veteres meditantur aristas.
Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestro.
Generosa & fragmina credo.
Animæ fuit hæc domus olim,
Factoris ab ore creatæ,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, principe Christo.
Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiret,
Sua munera victor & author,
Propriiq; ænigmata vultus.

Veniant

Cu
Re
Qu

Aty

H Agya
senki
sagat.
Anyak
mert nem h
Ezkeppe
dök, es bep
adandok.
Fogad be
ütet, takarg
Szent L
volt ez, az
ebben.
Föld hi
stus el jüve
zonnyal el
Noha m
fel tamad
Mostan
lyuk, ki
Amen.

N
H Aland
ugy ge

Veniant modo tempora iusta,
Cum spem Deus impleat omnem,
Reddas patefacta necesse est,
Qualem tibi trado figuram.

10

ÍGYAN AZON MAGYARUL.
Atyak, es anyyak vigasztaltatnak gyermeköknek
fől tamadálával.

HAgyatok el hű kereštyenek, faldalmat ti fiveteknek,
senki ne sirassa halottjat, mert vőtte ű nagy bodog-
sagat.

Anyak fűnnyenek meg sirastol, el feletkezzenek fiakrol,
mert nem halal az ű halalok, de eletben meg uyjulások.

Ezkeppen az el vetet magok, rothadással nevekeden-
dők, es fűpen fejeket vetendők, vegre jo gyűmölcsöt
adandok.

Fogad be azért az holt testet, kebeledben föld vegyed
űtet, takargassad az ű tagait, mint az edes Anya magzatit.

Szent Leleknek edenye volt ez, az Istennek fűmelye
volt ez, az Christus Iesus lakot ebben, volt Isteni felelem
ebben.

Föld hiven tarts az testet benned, mert mikor az Chri-
stus el jűvend, meg kivannya ottan ezt rűled, így Isten bi-
zonnyal el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, es idővel porra lejendő, de
fel tamad Isten fűvara, es Angyali trombita fűora.

Mostan az űr Istenet dicsirjűk, az ő nevet fel magastal-
lyuk, ki három fűmelyben egy Isten, dicsűrtettek őrőkke
Amen.

M A S.

Pœnitentiara valo intes.

Nota: Oh te meg halando emberi ne fűtseg:

Halando emberek kik most jelen vadrolak veg oratokrol
ugy gondolkodgatok, mert atyak fia fűva jol lattyak
C 3 Az ha-

Az halál f. tes történt ma ő rayta, ez után kin esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk hatara.

Rettenetesseget, inditson ez nektek, ha vak-merőkepen, bűnben elendetek, kemény sám-adafra jut az ti igyetek.

De mint fogtok sámot ádni az Istennek, ha ellene jartok az ő igijenek, veget nem akartok vetni bűnötőknek.

Magatokat kerlek el ne hitelessetek, Isten kegyelmeről meg emlekezzetek, hejában ne legyen arról remenfejtők.

Az Christus halála sem háfnal mindennek, sem érdeme-
seknek sem bűnben előknek, háfnal csak az igaz hív keres-
tyeneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, se ne maradjatok
sám-talan bűnökben, rebesek úgy lestek Isten kegyel-
mében.

Idvességet minden igazan keresse, Christus érdemében
bizodalmat vesse, hitit sent elettel jól meg ekesitse.

Ki végig meg marat hitben az idvözül, testi halálhoz-
is jo rendel az késül, Christussal örökke menyorságban
örül.

Aldot legyen Atya, Fiu, es sent Lelek, minden alla-
toktul ő magasztaltassék, dicsiret tíftelesség ő neki adassék.

M A S.

Az halottak csendessegnek es föld tamadasnak re-
mensege alat temettetnek el.

Nota: Ier temessük el az testet: &c.

IEr tegyük el az testeket, adgyuk meg tíftelességeket, je-
lentsük meg mi hitünket, atyafi heretetünket.

Földből teremtettek voltak, földé ísmeglen változnak,
ítiletre föld tamadnak, mikor hallyak savat Urnak.

Ez vilagon miglen eltek, sok nyavalyakat szenvedtek, ki-
ből ma-

ből mar ki

Az Christ

az ő föld tam

Mar sem

nyal, meg

torfaggal:

Oh te ha

raytunk sem

Csendess

nak, hogy

nasztatnak.

Gyarlok

ben, hog

geben.

Mi neki

ha Christu

Dicsiret

romság egy

Az b

E Mle
lafur
E

te csak ol

vilagban

ga fia vag

Nyom

mi utunk

Az C

ha bizan

ből mar ki menekedtek, nagy nyugod. Ómra mentek. 11

Az Christushnak fent halála, lőt ő nekik valóságokra, es az ő föl tamadása, lőt meg igazulásokra.

Mar sem őrdög sem az halál, nem arthat nekik bizonyal, meg váltattak Christus által, mondhattak azt batorfaggal:

Oh te halál hol fulakod, pokol hol az te diadalmad, nincs raytunk semmi hatalmad, meg törtetet birodalmad,

Csendeslegben ők nyugodnak, de az remenységben vadsnak, hogy meg ők föl tamadhadnak, menyben meg koronaztatnak.

Gyarlok voltak ő testekben, de lesnek nagy dicsőségben, hogy föl tamadnak örömben, mint nap ő fenyessegeben.

Mi nekünk-is legyen hitünk, ez jokban refesek legyünk, ha Christus Iesusban hisünk, örök boldogságot vessünk.

Dicsirteffel Atya Isten, Fiu es fent Lelek Isten, fent Haromság egy Ur Isten, neki dicsőség menyegben.

M A S.

Az halállal, föl tamadással, es itilettel intetünk eleitünknek megjobbitására.

EMLEKEZZUNK az utolsó napról, ez világból mi kimul-
lunkról, es az mi testünknek fel tamadásáról.

Ezvilágban ember csak oraig vagy, mint az arnyek te csak ollyatan vagy, Istennek te csuda drága edénye vagy, világban ő nem hagy, hald meg, az Christushnak nagy drága fia vagy.

Nyomoruságh ez világban életünk, felelem es retteges mi utunk, vilagnak miglen arnyekaban buydosunk.

Az Christussal mi egygút vigadunk, föl tamadásaban ha bizandunk, örökre ő vele mi ugy dicsekedünk.

C 4

Ez kep.

Ezkeppen azokat föl költi, hatalmával es meg ekesíti,
menyországban oket örömbé be vísi.

Ne csudallyuk testünknek romlását, ebből ertyük Chri-
stusnak hatalmat, bizonyítja ezzel ő föl tamadását.

Miképen a buza sem meg rothad, azonképen mi testünk
meg rothad, de azért mi testünk sok gyümölcsöt hozhat.

Mi testünkből az lelek ki mulik, az Christushoz lelkünk
vitettetik, itélet napjaig mind ott tartatik.

Az itélet napjának előtte, azon lelket ad az mi testünk-
ben, mely testben előtte allunk itéletre.

Mely nagy gongya rolunk az Istennek, ha tetzenek es az
embereknek, meg tothad mi testünk-is meg ezek lesnek.

Ezen kez es labbal ő előtte, ezen testben udvarlás nekie,
mikor Angyaloktul vitetel eleiben.

Ket fele nepek akkor fel tamadnak, jok gonofok eleiben
alnak, az jok gonofoktul ot el valasztatnak.

Nagy dicsőségben ot az hívek lesnek, veghetetlen ő.
römben vitetnek, gonofok Christustul pokolra vettetnek.

Az utolso nap előt nem lesen, dicsőségben el nem eref-
tetel, miglen ez vilagnak ő vege nem lesen.

Abrahamot gondold meg ha mult ki, az Christusnak fi-
net ő meg latni, kivana Christussal együt gyönyörködni.

Ez vilagon egy ember sem lesen, dicsőségben mikoron
be vifien, jól-lehet tegedet otalmaban vesen.

Főlemellyed ember te fejedet, ismerd meg mar az te te-
remtődöt, ne keresd fertelen te el vesesedet.

Ez vilagon az iget ugy halgasd, hogy te vele mind örök-
ke elhes, Christusnak előtte vele dicseködhess.

Semmi marhad nem kel az Ur Istennek, csak fivedet kí-
vannya te neked, meg lassad az Christust el ne vessed túled.

Semmi neked te nagy gazdagfagod, itéletnek napjan Ura-
fagod, nem lehet te neked azzokkal valtfagod.

Szamoto

Szamoto v
túl, meg ret

Refeltes
híveiddel, a

Dicsiret e
mi keresünk

Kö

I Esus Chri
toja, ker

Keserv
dert, halalla

Szemem
lafa, nyelv

Bodolni
ne hadgy,

Ez eletn
ördögnek e

Lelkőme
bizvast,

aluvast.

Az te it
sollom leg

Mint ig
zony, bizo

Ha azt
tok, es ha

Az en
mel, orfag

Velem
valtozik k

Számot vesén Isten az hívektől, ítéletet vesén mindenek-
től, meg retteny immaron gonos életedtől. 12

Rebeltes Urunk minket ezekkel, vigy be minket az te
híveiddel, az te sok rendbeli hív keresztyeniddel.

Dicsiret es dicsőség menyegben, mert jól híffük hogy
mi keresünkben, meg halgattal minket esedezesünkben.

M A S.

Könyörges, hogy az Christus halálunk orajan
ne hadgyon.

Iesus Christus Istennek sent Fia, bűnösnek igaz meg val-
toja, keresztfan ki haláloddal, Atyad kedveben jutatal.

Keserves kin-vallasodert, kegyelmez nekem halalo-
dert, halállal bay vivosomban, biztasd lelkem kimultaban.

Szememnek vilagossaga, fülnek mikor meg fodgy hal-
lafa, nyelvnek el jó meg allasa, közelget szívnek romlafa.

Bodolni ha kezd en elmem, el tavoznak tőlem segedim,
ne hadgy, ne hagy oh Christusom, segely utolsó oramon.

Ez életnek arnyekabol, vegy ki halálnak nagy kinnyabol,
ördögnek csalardsagatul, oltalmaz alnoksagatul.

Lelkőmnnek adgy jó ki-mulast, kezeden adom azt nagy
bizvast, testemnek földben nyugovast, el jótődig adgy
aluvast.

Az te ítéleted napjan, allas engem elődben batran, Szo-
sollom legy akkor nekem, az eletet ad meg nekem.

Mint igidben fel fogadtad, esküvessel bizonyitottad, Bi-
zony, bizony mondom nektek, igimben lefen elettek.

Ha azt ti meg tartangyatok, nem foythat meg soha halal-
tok, es ha finten most meg haltok, csak alom lefen halaltok.

Az en hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nagy öröm-
mel, orfagomban ti lakastok, örökös lef maradtok.

Velem lefen örömetek, kit csak en főröztem ti nektek,
valtozik keferűsegetek, bodogsag lefen ti jeteck.

D

Enged

Enged nekünk mind ezeket, Ur Iesus ki nyerted ezeket,
bocsasd meg mi bűneinket, adgyad valhasuk ezeket.

Mikor halalunk orajan, el jár lelkünknek ki mulasa, igi
tamassa hitünket, csak te ved hozzád lelkünket.

M A S.

Az életnek rövid voltával intetünk az lelki
vigyazatra.

EMBER emlék ezzel utolsó napodról, az te halalodnak
bizonyos voltáról, az te eletednek kétféles voltáról.

Az fent írást nezzed mit szól eletedről, bizonyos
tesen te állapotodról, az mit az írás mond nincsen kétféle
arról.

Szent David Propheta eletről azt mondgya, olyan mint
az arnyék az embernek napja, mert hamar el mulik azt min-
den jól láttya.

Olyan mint az álom embernek elete, es olyan mind az
fű ki reggel viragzik, de esteve hogy meg a tűzre bocsat-
tatik.

Szent Iob Patriarcha eletről azt mondgya, az ember-
nek napja mint az beres napja, mely hamar ki telik es jutak-
mat varja.

Mely kicsiny az csöp víz olyan az mi napunk, es mely
kicsin az más olyan mi eletünk, mint bölcs írásból azt
meg tanulhattuk.

Mint az fűt az beltől hamar el olatik, es mint az kő
napnak fenyével veretik, az mi eletünk-is hamar vegez-
tetik.

Mint az fűt követ az bölcs meg azt mondgya, olyan
mi eletünk mint hajónak nyoma, mint madarnak nyoma, es
az nyílnek nyoma.

Olyan mint az harmat embernek elete, mely reggel
az föld-

az földnek
Nap eri.

Micsoda
rah mely ké-
latzik.

Mit raga-
ber nem bi-
jokhoz.

Nintsen
dando vara-
reksük.

It hágy
stult tanult
ebben.

Vigyaz
teged ördö-
segitlen.

Tanult
Christust
eletedet.

Batorsa-
túl mert C-
eleti.

Had el-
kollagor
róstseget.

De vig-
napjat se-
halalodra.

Hogy
immár b-
tem volt.

az földnek finere le esik, de el farad ottan mihelt az 13
Nap eri.

Micsoda az élet fent Iakab azt kerdi, olyan mint az pa-
rah mely kevesse tetzik, de hamar el mulik es semminek
latzik.

Mit ragaszkodol hat az te eletedhez, mert nyilván te em-
ber nem bizhatol ehez, sem ez földön valo ez világi
jokhoz.

Nintsen neked ember maradando helyed, nintsen mara-
dando varasod ez földön, az mi varasunkat fejenkent ke-
reksük.

It hágy ideiglen minket az Ur Isten, hogy az Iesus Chri-
stust tanuljuk az földön, dicsirjük az Istent mindenkoron
ebben.

Vigyazz azért ember az te eletedben, meg ne győzzön
teged ördög kefertetben, könyörögy Istennek hogy teged
segitsen.

Tanuljad naponkent Istennek igijet, hogy az Iesus
Christust meg ismerjed innet, ennek befedehez sabjad
eletedet.

Batorfagos ember ki Christust ismeri, nem fel az ördög-
től mert Christus segiti, nem fel az halaltul mert Christus
eleti.

Had el immar ember az nagy reszegseget, az nagy tor-
kossagot mely rontya fivedet, az nagy irigyseget es az nagy
röstseget.

De vigyazz te inkab az Urnak napjara, mert nem tudod
napjat sem orajat annak, te azért mindenkor kés legy
halalodra.

Hogyha te azt tefed, ez fokot meg hallod: jövetek el
immar birni az orsagot, mellyet en ti nektek regen forzot-
tem volt.

Dicsiret Atyanak es az ő Fianak, es az vigasztalo sent Le-
lek Istennek, tiszteletet tegyünk mind fejenkent ennek.

M A S.

Mivel- hogy az hiv ember az halál által örökre megyen,
nem kel ki mulasan keseregni.

Nota: Haggyatok el hiv keres: &c.

Isten hivei az kik vagytok, kik Christusban igazan biztok,
bizony nagy az ti vigasaghtok, mert menyeghbent ti
jutalmatok.

Ez az ti vigasztalastokra, ha ti juttok testi halakra, hittel
nezzetek az Iesusra, es erdemes aldozattyara.

Semmit az halal nem art nektek, sem az ördög nem bir
veletek, ha Christusban vegig ti hisstek, bűnötekből es ha ki
tertek.

Urunk jesusban kik meg halnak, igaz hitben csak el aluf-
nak, remenségben azok nyugosnak, dicsősegre mert fel
tamadnak.

Siejsünk tehát mi megh terni, hitlenfégtől-is el fakadni,
es hitünket Christusban vetni, hozza erősen ragaszkodni.

Vessük el minden ketelkedést, nagy bértelen sirást keser-
gést, ne karomlyuk mi az Ur Istent, hogy el vőtte mi embe-
rünket.

Inkab ő neki halat adgunk, hog halalbol meg szabadulunk,
mert az által életre megyünk, dicsősegre menendők vagunk.

Tartozunk halal fizetessel, csak hogy legyünk jo kezület-
tel, igaz hittel lelki örömmel, lesünk Iesus idvőzítőnkkel.

Az kep-mutato keresztényenek, örök halalt es poklot nyer-
nek, de az hivek megh menekednek, örök életre be vitetnek.

Dicsiret legyen az Atyanak, es Fiának Iesus Christusnak,
mi dicső fel tamadasunknak, mind örökke
Uralkodonak.

M A S

Rö
M Eg e
sent
Im latt
mi nekünk
Csuda h
ezen ne ke
Halat a
künket ho
Mert v
günk, ne
nekünk.

Emelly
lyuk neki
Lam az
gyalival
Trom
meg rom
Urunk
közep-
Beke
jőjjetek
Adon
tetek dia
Akko
gyűjter

S Erke
jebő
gyed e

MEg ertsetek kereszttyenek, kiknek Christus vezerötök,
s sent igije ösvenyetek, mert örömet mondok nektek.

Im lattyatok maradasunk, ez vilagon nyajassagunk, rövid
mi nekünk lakasunk, egy mas között vigassagunk.

Csuda hamar mert életünk, változando az mi testünk, de
ezen ne keseregjünk, se az Istent ne ingerlyük.

Halat adgyunk főt ő neki, hogy ő velünk azt miveli, lel-
künket hozzaja veszi, ez föld tömlőcseből ki veszi.

Mert végő nap földből testünk, el fel tamad emberse-
günk, ne legyen benne ketsegünk, sent lob mondgya ezt mi
nekünk.

Emellyük fel mi szívünket, varjuk vigan Istenünket, ajan-
lyuk neki lelkünket, hogy ő igazgasson minket.

Lam az Christus menyországol, itiletkor udvarabol, An-
gyalival dicsőffegből, mint Biro le jü az Eghből.

Trombitálnak az Angyalok, kiknek savat meg hallyatok,
meg romlanak magassagok, hegyek völgyek es az halmok.

Urunk akkor nagy fölséggel, sok sentekkel fenyesseggel,
közep-arant seregevel, őriz minket kegyességgel.

Bekelességgel így áll nekünk, kik ő benne itt mi hittünk,
jöjjetek el Atyam aldotti, draga aron vót juhái.

Adom nektek Országomat, vele ösve en magamat, hit-
tetek diadalmamat, vegyetek el koronamat.

Akkor mi mind az Iesushoz, Angyalokkal mi Urunkhoz,
gyűjtetünk mi az Szentekhez, mint mennyei seregekhez.

M A S.

Ezechielnak 37. reéből, az fel tamadasrol.

Nota: Emlekezzünk mi kereszttyen:

SErkeny fel mar ember bűneidből, vegy ertelmet Isten igi-
jéből, intettetel az holt példajabol, ki kel mulnod hid-
gyed ez vilagbol.

D 3

Keser.

Keserves itt te neked eleted, es siralmas minden te ösve-
nyed, tanitafat irasnak ha veszed, Ezechiel mit follyon meg
ertsed.

Igy irja ezt nekünk Ezechiel, vigasztalvan ű minket e-
zekkel, el hidgyük ezt mi tellyes hitünkkel, ki bizonyít
Isten bebedevel.

Ki vön engem az Urnak fent Lelke, Lelki latas ferent
egy mezőben, es mutata csontoknak fokfogat, kinek ember
nem tudhattya famat.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha ez csontok többę el-
neneke, ezt tudhattya Istennek bölcs titka, fel tamadni
Istennek hatalma.

Parancsola hogy en Prophetalnek, es nekiek Prædicalni
kezdek, Ur favara nekiek igy follek, tanusagbol nekiek igy
mondek:

Szaraz csontok Uratok bebedet, hallyatok meg az Isten
intefet, draga favat fep vigasztalafat, felőletek megh irt de-
cretomat.

Hogy titeket lelekkel, tesszel, innal fel őltőztet bűrrrel,
kezzel, labbal, femmel, füllel, minden ekesseggel, ajande-
koz meg uyjult fepseggel.

Ezt mikoron az csontoknak mondam, nagy zörgefet
az csontoknak hallam, az Ur fava be telek en latam, egy
nagy ferrel labra alla ottan.

Mert izenkent csontok mind egy mashoz, innal bűrrrel
ők csinaltatanak, az Ur elöt talpokra allanak, lelkőkben-is
ők meg Uyjulának.

Elő ember fomorusagodat, vigasztallyad ezzel banatidat,
győzd megh hittel fok nyavalyaidat, ki-mulasra kebits te
magadat.

Ne itillyed lehetetlen voltat, te tesszednek az ő uyjulafat,
föld gyomrabol ő föl tamadafat, csak hid az Ur igazfagos
favat.

Istent

Istent h
nek meny
Istennek m
Ha az h
eppit, ki e
Ot meg
vallasokto
nagy bode
Atya I
csirtessel,
fagh örök

K Ere
bün
Isten Fia
Ez vil
kel jüni,
venni.
Iővete
temben,
Nagy
fent befe
hamis er
Szep
refesiti ő
tetí min
Legy
nagy hi
fűllyete
Kőze

Istent hidgyed oly mindenhatónak, ki parancsol föld-
nek menynek viznek, az halálnak pokolnak ördögnek, kik 15
Istennek mindenkor engednek.

Ha az halál bűnünkert meg rutit, igaz Isten kedvéből fel-
éppít, ki erette ismeg fel ekesít, Országban Fiaert be follit.

Ot meg nyugot minket faratságtul, lelki testi nagy ken-
vallasoktul, fenlik orczánk Isten latafatul, rest ad nekünk
nagy bodogságabol.

Atya Isten ezért tiszteltessel, Iesus Christus ezért di-
csirtessel, oh Szent Lelek fel magasztaltassal, Szent Harom-
ság örökke aldaßsal.

M A 5.

Nota: Emlekezzünk mi kereß, &c.

K Ereßtyenek kik Christusban biztok, hinnetek kel hog
bűnert meg haltok, jövendőre ismeg fel tamadtok,
Isten Fia favat hogy halljatok.

Ez vilagnak el kel vegeßtetni, az Christusnak ismeg el
kel jüni, előket es holtakat itilni, mindenektul famot akar
venni.

Iövetele leßen dicsőßegben, fent Angyalok vele egye-
temben, ő Kiralyi fölßeges bekiben, igaz leßen itilet tetelben

Nagy kegyelmes leßen az Hivekhez, kik halgatnak ő
fent beßedehez, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak
hamis erdemekhez.

Szep beßeddel meg aldgya az Hiveket, meny-országban
refeßiti őket, meg atkozza az hitetleneket, örök tűzre vet-
tetí mind őket.

Legyen azért felelem bennetek, az Christusban legyen
nagy hitetek, Atyaßu feretők legyetek, itilette hittet ke-
ßüllyetek.

Közel vagyon itiletnek napja, bizonytalan halálnak oraja,

D 4

fenki

Istent

senki annak idejét nem tudgya ; azért minden ő magat
meghoyja.

Int fejenkent Christus hogy vigyazzunk, az Istenhez gyakran fohaszkodgyunk, kezületlen hogy ne találtsunk, de nagy bizvaft mi elő alhaflunk.

Senki fívet az fáytalanfaggal, meg ne nehezítse tohzo-
dással, rebesfeggel nagy fok zaballással, sem életnek for-
galmas gongyával.

De foglallyuk magunkat jozanfagban , mertekletesleg
ben vigyazasban, uy eletnek artatlanfagaban , igaz hitnek
holtig vallafaban.

Igaz hitben azért meg maradgyunk, az Christusrol mindenkor vallast tegyünk, hogy ő tñle fent aldomast vegyünk, örök boldogságot tñle vegyünk.

Nagy dicsíret adassék Atyának, Szent Fianak mi Urunk
Christusnak, egyetemben az Vigasztalónak, Dicsősséges
boldog Haromságnak.

M A S.

Nota: Emlékezzünk mi keresztényen, &c.

EMLEKEZZÜNK az mi életünkben, hogy meg kellyen hal-
ni mi testünknek, vitézkedgyünk az mi életünkben, hog-
ne vessünk el az mi lelkünkben,

Meg gondollyuk romlot termefetünket, testünkbeli nagy
veszedelmünket, igyekezzünk el hadni ezeket es Istenhez
vezerlyük életünket.

Ezt jól láttuk ez mostani testben, hogy megkelljen
halni életünkben, fel serkennyünk azért mi lelkünkben,
hogy ne essünk nagy veszedelembé.

Jegyekről jo nekünk peldat vennünk, es Atyakrol mostan emlekeznünk, kik bizonyagot töttek mi nekünk, Adamiat hogy mind meg kel halnunk.

lay mi nekünk ha fel nem serkenünk, halálunkhoz
hogy-

hogy ha r
lalt magu

Csuda
igazság
nek orfá

lobb v
ez vilag
ra ō mag

Chriſt
erkölsō
nek ōrōk

Szűke
immár
hogy C

Ez m
alvasunk
mind ö

Nag
mi testu
efsunk d

Az O
dön elte
nak, ön

De a
ben, m
lodnak

Iol m
minny
ben , n

Dics
ben, Sz
főlfegb

magat
tenhez
sunk,
tezo
ek for
etelig
hitnek
ol min
gyunk
i Urunk
söflege

hogy ha nem kefélünk, örök életet akkor el veszünk, örök ha- 16
lalt magunknak választunk.

Csudalhattyuk embernek vakfagat, kik nem lattak Isten
igazfagat, de követik vilagnak vakfagat, kik el vesznek Isten-
nek orfagat.

Lobb volt volna nem tudni Anya mehet, hogy nem mint
ez vilagot követni, az Istennek haragjat fel venni, örök ken-
ra ő magat bocsatani.

Christus Iesust kik veszik fivőkben, es jól elnek jambor
erköltsőkben, el nem vesnek bizonyal előkbe, de be men-
nek örök dicsőségbe.

Szükséghez azért mindnyajan vigyazunk, es bűnünkől
immar föl serkennünk, Szent irasra igen igyekeznünk,
hogy Christussal örökke elhesünk.

Ez mostani testből ki-mulunk, olyan lehen mint az mi
alvunk, mert életre ismeg föl tamadunk, az Christussal
mind örökke elünk.

Nagy vigasag ez az mi lelkünkben, föl tamadunk ismeg
mi testünkben, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne
esünk ördögnek kezebe.

Az Christusban kik biznak fivőkben, es jól elnek ez föl-
dön eltekben, el nem vesnek soha ő lelkőkben, föl tamad-
nak, örök dicsőségben.

De az kik nem hínek igijében, fertelmesen elnek eletek-
ben, mind el vesnek testekben lelkekben, ördögökkel ken-
lodnak egyetemben.

Iol megh la Tuk minnyajan keresnyenek, el ne vessünk
minnyajan lelkünkben, Meg jobbullyunk az mi erköltsünk-
ben, ne taliratlunk hitvan eleteben.

Dicsirteflek az Arya Ur Isten, Szent fiaval az ő igeje-
ben, Szent Lelekkel örök dicsőségben, Mind örökke Isteni
főflegben.

M A S.

Nota: Ier temetsük el az testöt: &c.

Christusnak hű kereftényei, illik ezt nektek megtudni,
Az bűnert hogy meg kel halni, Halal által idvőzűlni.
Adamnak nagy verke miat, Halal falla minnyajunkra,
meltok valank karhozatra, örök pokolnak kenyara.

De kik az Christusban hifűnk, Halaltul semmit ne fel-
lyűnk, Sőt ily remenységben legyűnk, Halalbol életre me-
gyűnk.

Nem fűkseg hat bankodnotok, Holtakon sirankoznotok,
Pogan modra jaygatnotok, mint ha hit nekűl volnatok.

Mert az kik hitben ki mulnak, azok Christusban nyu-
gosnak, utolsó nap fel tamadnak, Christussal egygűt vi-
gadnak.

Kik meg ez vilagon eltek, ez legyen dolgotok nektek,
az bűnnek veget vessetek, es az Christusban hidgyetek.

Az bűnök ellen allyatok, es fűntelen vigyazzatok, gya-
kora imatkozzatok, kesfertetben ne jussatok.

El hadgyatok minden gonost, irigyseget, ragalmazast,
gyűlölseget harag tartast, es nagy sok balvany imadast.

Rekessegtűl tobzodastul, ez vilagi sok gondoktul, élet-
nek nagy munkajatul, oyja magat minden attul.

lozanfagot kővestetek; mertekleteffen ellyetek, jambor-
fagot visellyetek, es irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben es ki multok, bi-
zonnyal el nem karhoztok, de örök életet nyertek.

Varjuk mi idvőzitőnket, hidgyűk meg sabadit minket,
es változtattya testűnket, dicsőségre vísen minket.

Dicsiret Atya Istennek, Christusnak idvőzitőnknek,
egyetemben fent Leleknek, Szent háromfag
egy Istennek.

M A S

S Ok n
az ó
lme ó
tatlanfag
De hi
ifonyur
Ezek
ördögi c
Raytu
vallas es
Jay a
tart győ
Virag
mely ha
vettein
Sőt o
mulik n
megh h
Igen
örökke
porfob
Az
utalato
Ne i
meg te
Oyj
nit nek
Sok
lefen i
gyazn

Nota: Oh te meghalando: &c.

Sok nyomorúsággal elete embernek, rakva minden refe az ő idejének, kik bűnert haragjat jelentik Istennek.

Ime ő az embert fep ajandekaval, föl ruhazta vala halhatatlansággal, minden allatokon valo Urasággal.

De hirtelenséggel lön nagy változása, fep ekeffegenek iszonyu romlása, fejedelemségből juta nagy rabfagra.

Ezeknek oka lön az haladatlanfagh, kire embert vive őrdőgi családság, bűnert követkőzek minden nyomorúság.

Raytunk im hol immar az bűnnek ő folgya, betegség karvallas es halálnak kennyá, sok nyomorúságnak keptelē igája.

Jay azért csak immar ez földön életünk, mert keves ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ekeffégünk.

Viraghoz hasonló elete embernek, kit latunk seműnkel mely hamar el vesnek, reggel viragoznak s-mayd tűzben vetetnek.

Sőt olyan mint arnyek ez földön életünk, mert hamar el mulik minden dicsőffégünk, ma kevelyen jarunk holnap meghalhatunk.

Igen gyönyörködől ember gazdagfagban, mint-hamind örökke elnel ez világban, nem tudod mely oran tesnek koporsóban.

Az te gyenge tested tudode mi lefen, minden allatoknál utalatosb lefen, kegyoknak bekaknak eledele lefen.

Ne igery magadnak te hosszú életet, es ne halogassad te meg terefedet, mert mikor nem varnad meg kerik lelkedet.

Oyyad igen magad teti batorfagtul, mint az Chriltus tanit nekez tobzodaftul, el ne vonyataffal ez csalard vilagtul.

Sok peldakbol latod neked meg kel halnod, de mikoron lefen idejet nem tudod, azért fűkseg neked mindenkor vigyaznod.

Igen fep peldaban Christus Urunk mongya, hogy az halal olyan mint loponak dolga, veletlen el megyen masnak romlasara.

Rea gongyok vagyon az hazi gazdaknak, jövese mikor on történik loponak, akkor vigyazzanak hogy kart ne vallyanak.

Tulaydonfaga ez lattjuk az halalnak, hogy finten akkor jü el mikor nem varnak, azért fükseg hogy mindenek vigyazzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, mely oraban folit bizony el kel menned, kart vallaß hogy ha nem leßen kefületed.

Hadgy beket azért te ember kevelsegnek, vefs veget idejen minden búneidnek, hogy tisttan adhaßad lelkedet Istennek.

Dicsirteßel Uram örökke menyegben, ki egy Istensegben vagy három femelyben, halalunk orajan legy segitseg, Amen.

M A S.

Nota: Iesus Christus Istennek: &c,

Iesus Christus Ur Istennek Fia, mindeneknek ki vagy Bi-
raja, ez vilagnak meg tartoja, hiveidnek legy oltalma.

Ohaytaßal mi könyörgünk, kegyelmes feködhez jarunk, segitseget tüled varunk, az halalban legy otalmunk.

Az te főnyü halalodert, kerezt- fan lötken vallaßodert, draga vered hullasaert, neves el tüled ezekert.

Nyavalyaval mi életünk, rakva vagyon minden ösvényünk, előtünk forog halalunk, ki ellen legy bizodalunk.

Nincsen ez ellen orvossag, te kivölled semmi vigassag, vagyon csak nagy nyomorusag, fivünkben te legy batorfag.

Ez életnek arnyekabol, mikor ki mulunk ez vilagbol, akkor Atyai voltodbol, mellettünk legy menyorsagbol.

Semmi-

Semmi
dög ellen
Sies U
kints Ch
Jo vol
gyad, r
Diada
Hogy ne
Ezt m
Hogy m
Romi
Nincs b
Inak r
allunk k
Verü
az lelek
Sies a
künet

SZe
hal
Az
bomol
ban me
Ny
azokn
Mo
varjuk
varjuk
Te

Semminemű kesértetünk, ne essék kétségben esésünk, ör- 18
dög ellen diadalmunk, te legy mindenben otalmunk.

Sies Uram segítségre, legyen gondod az mi lelkünkre, te-
kints Christus érdemere, ne adgy ördög gyötrelmere.

Jo voltodat meg ne vonnyad, Szent lelkedet vezérül ad-
gyad, mi fivünket vigasztallyad, örök élettel biztassad.

Diadalmunk ördög ellen, Szófolonk leg mindenek ellen,
Hogy ne jussunk kesértetbe, tarts meg végig igaz hitben.

Ezt mi velünk el hítesd, mi fivünkben el pécseteljed,
Hogy mikor lelkünk ki mulik, mingjart te hozzád vitetik.

Romlása mikor testünknek, veghe közelget életünknek,
Nincs biztatóia fivünknek, legy otalma hivednek.

Inak mikoron meg nyulnak, izék erek meg fakadoznak,
allunk kaptzai ropognak, es fogaink csikorognak.

Verünk bennünk meg alusik, erzenesség messze távozik,
az lelek igen buskodik, ördög ellen tusakodik.

Sies azért segítségre, fáydalminknak könnyebsegere, lel-
künket örök életre, Szent Atyádnak vigyed Amen.

M A 1.

2. Corinth: 4. & 5.

Nota: Hadgyatok el hú keres: &c.

SZent Pal Apostolnak irása, lelkünknek vigasztalása, az
halal ellen biztatósa, ez keppen vagyon ő mondása:

Az külső ember ha meg romol, az bőlse ember el nem
bomol, nyavalyainkban el nem romol, de naponkent job-
ban meg ujul.

Nyomoruságinknak ideje, keveset tart raytunk ereje, de
azoknak el fenvedese, lehen nekünk dicsőítségünkre.

Most ez jelen valokat lattuk, csak az mulandokat nem
varjuk, de jóvendőket mi remenlünk, az örök bodogságot
varjuk.

Testünk nekünk ha meg rontatik, lako hely Istentől ada-
E 3 tik,

tik, melyben kez nekül eppittetik, örök életünk megh
adatik.

Sok fohazkodást azért teszünk, hogy menyei hazát kívá-
nunk, melyben Istentől helyheztesünk, ha jó életben talál-
tatunk.

Mert az testet az kit visellünk, nagy nyögéssel terhet fen-
vedgyük, az halál meg romlot azt hiúsít, életnek örökse-
get vesszük.

Isten minket arra teremtet, az életre minket készítet, lel-
kevel magának el jegyzet, szívünkben nagy örömet őrzöt.

Tudgyuk hogy míg ez testben vagyunk, az Istentől ta-
voly budosunk, örökke való most nem látunk, mert hittel
jövendőt kívánunk.

Vagyon azért nagy bátorságunk, testünktől el valni
kevanunk, Istenhez költözni akarunk, vele egygút örökke
élünk.

Erre legyen mostan nagy gondunk, hogy Istennek ked-
veben legyünk, akar az testben it lakozzunk, akar az test-
ből ki költözzünk.

Mert mind az itéletre megyünk, Christus eleiben vite-
tünk, annak jutalmat el kel vennünk, vagy jót vagy gonoszt
cselekedtünk.

Minden ember jól meg gondollya mely nagy az Istennek
haragja, az bűn ellen bossú-allása, azért életet meg job-
bita.

Az Christus nekünk bizodalunk, jövendő haragtul ol-
talmunk, csak legyen benne igaz hitünk, hit mellet legyen
jó életünk.

Dicsírtessek az örök Isten, Atya, Eiu Szent Lelek Isten,
három személyben egy Istenseg, adgyon örök
életet, Amen.

Ex Io:

Ex

S I bona
stineam
placuit
bus his no
locutus es

M. Ha
tyenék el
rattyabol

Choru
Urnak te
Urnak ne

M. N
nem ver
nem ink
es az Ist

Cho

M. N
reank ké
tudvan
fólsege

Ch

M. C
orágos
Add m
minket

Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem quare non sustineamus? Dominus dedit Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Iob labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

M. Ha sok javat, es adasat az Istennek életünkben keresztyenek el vöttük. Ez mostani keferüség, mellyel jó akaratyabol meg latogatot, miért nem fenvednök bekefeggel.

Chorus. Az Ur atta volt, az Ur vötte el is, az mint az Urnak tettet, es rendelése volt úgy lő az dolog, legyen az Urnak neve dicsiretes mind örökkön örökke.

M. Nam ezfele nagy banattyaban az fent Iob Isten ellen nem verközöt, es az ő ajakival bolondfagot nem follot. Hanem inkább az Urnak nevet nagy Isteni felelemmel dicsirte, es az Isten cselekedetét siralmaban föl magasztalta.

Chorus. az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Mi-is azért azonkeppen, mindent valami keferüség reánk követközik, csendese bekefeggel azt el fenvedgyük, tudvan azt hogy életünket Isten adta volt, es ugyan azt ő fölsege el-is vehette.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Gondollyuk meg azt is hogy az Ur az ő hiveinek orfagot főrözöt, mellyet nekik ez életnek utanna meg ad. Add meg Ur Isten jó voltodbol azt nekünk is, es vigy be minket halalunk után az örök életnek bodogsagaban.

Chorus. Az Ur atta volt, az Ur vötte el-is: &c.

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmi continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies iræ: dies illa,
Solvat seclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus
Quando iudex est venturus,
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur.
In quo totum continetur,
Unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix iustus sit securus.
Rex tremende maiestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quòd sum causa tuæ vitæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultionis,
Donum fac remissionis,

Ante

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmici continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies iræ: dies illa,
Solvat seclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus
Quando iudex est venturus,
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur.
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix justus sit securus.
Rex tremende majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quòd sum causa tuæ vitæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultionis,
Donum fac remissionis,

Ante

Ex Iobi 1. & 2. in procuratione funerum.

19

Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem quare non sustineamus? Dominus dedit Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Iob labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

M. Ha sok javat, es aldasat az Istennek életünkben keres-
tyenek elvőttük. Ez mostani keferűséget, mellyel jó aka-
rattyabol meg latogatot, miért nem szenvednők bekefeggel.

Chorus. Az Ur atta volt, az Ur vőtte el is, az mint az
Urnak tetzet, es rendelése volt úgy lőtt az dolog, legyen az
Urnak neve dicsiretes mind örökkön örökre.

M. Nam ezfele nagy banattyaban az fent Iob Isten ellen
nem vetkőzött, es az ő ajakival bolondságot nem follott. Ha-
nem inkább az Urnak nevet nagy Isteni felelemmel dicsírte,
es az Isten cselekedetét siralmaban föl magasztalta.

Chorus. az Ur adta volt, az Ur vőtte el is: &c.

M. Mi is azért azonkeppen, mindent valami keferűség
reánk követkőzik, csendes bekefeggel azt el szenvedgyük,
tudvan azt hogy életünket Isten adta volt, es ugyan azt ő
fólsege el is vehette.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vőtte el is: &c.

M. Gondoljuk meg azt is hogy az Ur az ő hiveinek
orfságot főrzött, mellyet nekik ez életnek utanna meg ad.
Add meg Ur Isten jó voltodbol azt nekünk is, es vigy be
minket halálunk utan az örök életnek bodogságaban.

Chorus. Az Ur atta volt, az Ur vőtte el is: &c.

E 4

S E.

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmici continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies iræ: dies illa,
Solvat seclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus
Quando iudex est venturus,
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur.
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix justus sit securus.
Rex tremende majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quòd sum causa tuæ vitæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultionis,
Donum fac remissionis,

Ante

Ante
In
Culp
Supp
Q
Et la
Mih
Pe
Sed
Ne p
In
Et a
Stat
C
Flan
Voc
O
Cor
Ger
L
Qua
Jud
H
Piè
De

A Z O

A
David
Na
Miko
Mind
Ak
Hogy
Chris

Ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus:

Culpa rubet vultus meus,

Supplici parce Deus.

Qui Mariam absolvisti,

Et latronem exaudisti,

Mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,

Sed tu bonus fac benigne,

Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta,

Et ab haedis me sequestra,

Statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis:

Flammis acribus addictis:

Voca me cum benedictis.

Oro supplex & acclinis:

Cor contritum quasi cinis,

Gere curam mei finis.

Lacrimosa dies illa,

Qua resurget ex favilla,

Iudicandus homo reus:

Huic ergo parce Deus,

Piè Iesu Domine,

Dona eis requiem.

AZON SEQUENTIA, MAGYARUL.

AZ nap eljő nagy haraggal,
Mely meg emest mindent langall;
David mondgya Sibillával.

Nagy felelem akkor leßen,
Mikor biro sekben leßen,
Mindent hogy megh annyon vesßen.

Akkor trombitak zengenek,
Hogy mindenek fel kellyenek,
Christus sekinel legyenek.

F

Halal

Halál remül s-az természet,
Hogy fel tamad minden nemzet,
Birora-is aligh nezhét.

Könyvet akkor elő hoznak,
Kiben mindent írva latnak,
S- törvent tehenek ez vilaghnak.

Bíró mikor fekkben ülend,
Akkor minden nyilván leend,
Bűn büntetlen el nem menend.

Ott mit mondgyak bűnös fejem,
Ki lehessen remensegem,
Holot még az jó-is fellyen.

O felleget nagy királyfagh,
Ki jökhöz ingyen kegyes vagy,
Engemet-is akkor ne hadgy.

Uram Iesus emlékezzel,
Hogy erettem földre jöttel,
Ne vesess el kit megh mentel.

Faratsagot ertem vállal
Az kereft fan hogy kint latal,
Ne legyen híjas ez halál.

Büntetésben igaz Bíró,
Enged megh mi bennem nem jó,
Az sam adas miglen el jó.

Fohazkodom mint nagy bűnös,
Pirult orc zam bűntül terhess,
Kerlek nekem legy kegyelmes.

Az Mariat iam megh tartad,
Az tolvayt-is megh halgatad,
Ez példakat nekem hagyad,

Meltatlan en könyörgesem,
De te vegyed kegyelmessen,
Hogy örök tűz ne egeszen.

Allas

E
H
Ó
A
M
V
M
B
K
A

Mivel
gyűt jarna
na, itt azo

Is meg,

Is meg,

Vocant
impii tollant

Non pote
erit.

21
Állás engem juhok felől,
Es valasz el gődölyektől,
Hogy lathatsz jobb kezed felől.

Gonoszokat mikor atkósz,
Órök kinra kiket hogy vonsz,
Akkor engem jokkal nyugósz.

Könyörgők alazatosán,
Mert vagyok nagy bémorúván,
Végh napomom legy otalmam.

Mely siralmas lehen az Nap,
Mikor az test tűzből támad,
Biro előt es famot ad.

O Ur Isten irgalmaz,
Kegyes Iesus mi Urunk,
Adgy nekünk nyugodalmat.

V E G E.

I N T E S.

Mivel hogy ez halot Enekek ez előtt valo Enekes könyvel egy-
gyút jarnak: Ennek okaert az mellyek abbol ide-is nezteneke vol-
na, itt azokat rövidsegnek okaert el hadtuk, mint:

Ur Isten irgalmaz nekem:

Legy irgalmas Ur Isten mi nekünk:

Immeg, Dög halálnak idejen igen illendő mondanía:

Mi Urunk Iesus Christushnak:

Immeg, Az meg bémorodot hívnek vigasztalására mondhatni:

Híűnk mind egy Istenben, &c.

Augustinus, in libro de agenda cura pro mortuis.

*Vocantur ante tempus boni, ne diutius vexentur à noxiis: Mali verò &
impii tolluntur, ne diutius bonos persequantur.*

Idem, De doctrina Christiana, libro 2.

*Non potest malè mori, qui benè vixerit: & vix benè moritur, qui malè vi-
xerit.*

F 2

M I T A

MUTATO TABLA.

A.		+ Iertemesük el az testet,	8 b
+ Adgy idvőffeges ki mulast,	6 b	+ Iesus Chr. Istennek b. Fia,	12 a
+ Az mi életünknek:	2 b	+ Iesus Christus Ur Istennek	17 b
+ Az Istennek jo voltáról,	7 a	+ Illik nekünk emlekez.	5 a
+ Az nap el jű nagy haraggal,	20 a	+ Isten hivi az kik vattok,	13 b
+ Az örök élet mi legyen,	3 b	+ <i>Iam mæsta quiesce querela,</i>	9 b
+ Az Ur Istennek jo akarat.	5 b	K	
C		+ Kerstyenek kik Chri.	15 a
+ Christafnak hiű kereš.	16 b	M	
D		+ Megertsetek kereštyenek,	14 a
+ <i>Dies ira dies illa,</i>	19 b	+ Meg szabadultam mar,	2 b
E		+ <i>Mediæ vita in morte sumus,</i>	2 a
+ Ember emlekezzel az fo:	4 b	N	
+ Ember emlekezzel az utol.	12 b	+ Ne emlekezzel meg,	3 a
+ Emlekezzel elő ember,	8 b	+ <i>Nunc dimittis servum,</i>	2 a
+ Emlekezzünk az mi ele.	15 b	O	
+ Emlekezzünk az utolfo,	11 a	+ Oh te meg halando emberi.	4 a
+ Emlekezzünk mi kereš.	6 a	S	
F		+ Serkeny föl mar ember,	14 a
+ Fejenkent mi erről emle.	3 a	+ Sok nyomorufaggal,	17 a
H		+ Szent Pal Apostolnak,	18 a
+ Hadgyatok el hű kerešt:	10 a	+ <i>Si bona suscepimus,</i>	19 a
+ Halando emberek,	Ibidem	T	
+ Ha fok javat es aldasat,	19 a	+ Tudgyuk Uram Isten,	2 b
I		+ Tudgyuk azt hogy fejen.	7 b
+ Ier tegyük el az testeket,	10 b		

Mors sceptrâ ligonibus equat.

- VÉGE -